

Rangjához illően

Szaktanácsokat avattak Szegeden

A felnőtt generáció tagjai is megilletődve figyelték az ünnepséget: nyilvános, szép szaktanácsavatót tartottak a szegedi Juhász Gyula Művelődési Házban. Ott voltak ezen az aktuson az alma mater tisztségviselői kívül a pártbizottságok, a szakszervezetek és az ifjúsági szervezet képviselői, valamint a gyakorlati oktatást segítő iparvállalatok vezetői is.

A szegedi és megyei szaktanácsképzés „nagy öregje”, László Nándor igazgató köszöntötte az új szaktanácsadókat.

— Szeretett ifjú barátaim! A naptár szerint ugyan hétköznap van, de a Ti életetekben soha el nem múló ünnep ez a mai — kezdte beszédét, majd arról a fáradságos munkáról, tanulásról szolt, amelynek most pontot tettek a végére. Az életben kopogtat egy olyan generáció, amely holnap és holnapután helyére lép vezető osztályunknak, a munkások népes seregének. Köszönetet mondott az igazgató mindazoknak, akik segítségére voltak az új generációnak. Elsősorban a szülőknek, kik becsülettel felneveltek gyermekeiket, s nem tartották „áldozatnak”, hogy fiaikból és leányaikból szaktanácsadók legyenek.

Köszönetet mondott társadalomunknak, államunknak, hogy támogatásban részesítette a szaktanácsadói fiatalokat, s nemrégiben olyan törvényt hozott, amely a magyar ifjúság történetében az öt megillető helyre állította a szaktanácsadók képzettségét, jogait, életkörülményeiket.

Megilletődve és meghatottan figyelték a fiatalok, amikor igazgatójuk azt hangoztatta, hogy immár felnőtté lettek mindannyian. Arra kérte őket búcsúszavaiban, hogy legyenek hűek szaktanácsukhoz, osztályukhoz és a hazához. „Ez a kis csapat tudja mindig, hogy hol a helye.”

A kis csapatból hárommal beszélgettem: Kormányos Máriával, Kovács Dezsővel és Varga Györggyel. Mind a hárman kiválóan végeztek az intézetben.

Kormányos Mária balástyai szülők gyermeke. Édesapja régen meghalt, s őt, meg három testvérét özvegy édesanyja nevelte fel. Mária vékonyka leány, de ereje meghazudtolja természetét. Gimnáziumban kezdett — majd abbahagyta, s leszerződött kábelkészítő tanulóvá. Már az első évet kiűnően végezte és engedélyt kapott, hogy esti tagozaton folytassa gimnáziumi tanulmányait is. „Párhuzamosan készültem a vizsgákra.” A gimnázium harmadik osztályát közepeken, a szaktanácsadók iskolát jelesen végezte el.

Ki ajánlotta ezt az újfajta szakmát, a kábelkészítést? Hogyan lett egy balástyai kislány a Szegeden is szintű újdonságnak számító szakma képviselője? Egyszerűen mondja:

— A nővérem a kábelgyárban tanulta ezt a mesterséget, s ő ajánlotta nekem is. Jelenleg a minőségellenőrző laboratóriumban anyagbevizsgálást végzek.

Magyarázza, hogy azért tanul a gimnáziumban is, mert szükségét érzi a humán műveltségnek szakmájában is. Befejezte tanulmányait, s csak egy hét szünetet engedélyezett önmagának. A kábelgyárban 8,50-es órabérral kezdett. Le a kalappal önállósága, akaratereje előtt. Kormányos Mária most tizenhét éves, s ismeri a réz technológiai tulajdonságait és az elektrotechnika legfontosabb törvényszerűségeit.

Varga György a kőműves szakmát választotta. Zombóti fiatalember, édesapja a termelőszövetkezet tagja. Miért lett kőműves?

— Olyan ez, mintha azt kérdeznék egy ifjú házastól,

hogy miért azt a leányt vette el, aki a felesége. Nekem a kőművesszakma szimpatikus volt, élvezem a gyarpodást, az építkezést.

Beszélgetés közben elmondta, hogy vizsgamunkát nem követelnek tőle, de ő mégis elkészítette „remekét”, odahaza Zombón felépítette szülei családi házát. „Egyedül voltam szakember a családban és a rokonság segítő sorában.” Oktatói mondták el Gyurkáról, hogy a szaktanácsadók megyei versenyén első helyet ért el, s az országos döntőben is megálta a helyét. Tanítója, Kendrusz Ferenc büszke a fiatal Varga Györgyre, s örömmel tölti el, hogy a fiú a DELEP-nél marad.

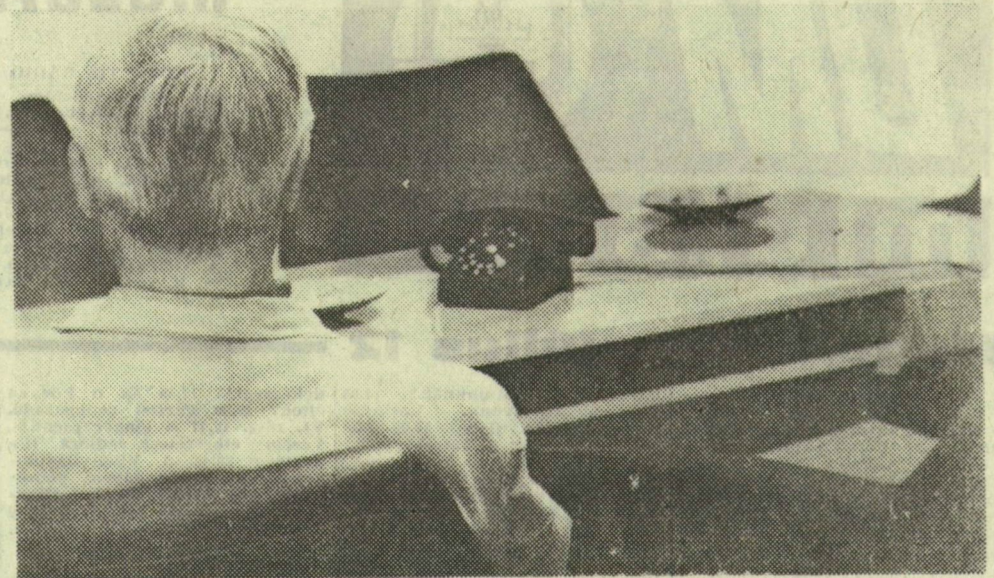
Kovács Dezső szemüveges fiatalember. A villanyszerelő szakmát tanulta és kiválóan végzett. Miért éppen ezt a szakmát? Lehet, hogy azért, mert hetedikésként általános iskolás korában ő javította meg odahaza a biztosítékot, de lehet, hogy mást. Ő így vall erről:

— Mert a villanyszerelő mesterség bonyolult és gondolkodásra készíti az embert.

Lehet, hogy ezért választotta. Tanulóideje alatt megismerkedett a Szegedi Házgyár érdekes elektromossággal, de újdonságként említi a Zsótér-házban alkalmazott elektrosztatikus szigetelőrendszer megépítését. „Nem lesz nedves a mélyen fekvő fal.” A villanyszerelő fiú is a DELEP-nél talált munkalehetőséget, kezdő órába nyolc forint és negyven fillér.

Csak elismeréssel lehet szólni azokról a vállalatokról, amelyek nem feledkeztek meg a tanulóifjúságról, s ezen az ünnepségen is megajándékozták a legjobbakat. A tanulók, illetve most már az ifjú szakemberek egyike társai nevében is megköszönte oktatóinak, az Alma maternek az elmúlt éveket. Fogadalomnak is beillettek szavai: „Nem leszünk méltatlanok a magyar munkás hírnevéhez.” Hát igen, az ember életében vannak fordulópontok, s ilyen volt a szegedi szaktanácsadók életében a tegnapi. S jönnek a hétköznapok. Múltak majd az évek és évtizedek. Az ezredfordulón a ma felavatott ifjak még a középkorúak táborába tartoznak negyvenötven esztendőjükkel. Vajon mit mondanak majd az akkor avatásra kerülő utódoknak? Bizonyosan sok szépet és jót.

Gazdag István

Ma munkatárs, holnap utód?

Mióta a főnök közeledik a nyugdíjkorhoz, még a levegő is megváltozott körülötte. Pedig vagy öt év még hiányzik a nyugalom küszöbéhez, s ereje teljében van, mellesleg nem is titkolja: dolgozni szeretne még egy ideig. Öt év hosszú idő egy embernek, de kevés egy vállalat, egy intézet életében. Ha előrenéznek, messzebbre kell látniuk. S aki előre néz, azt az időt is kell látnia, amikor már nem ő lesz a felelős, ezt a munkaátadást — emberileg és a munkafolytonosság szempontjából is — jó előre meg kell alapozni. S mégis: ezt a háromkettő-egy évet sem szabad félgözzel lefutni.

TARDYL UTÁN TRIPLA

Társai vannak? De hogyan? — Milyen munkatársai vannak? — Magam gyűjtöttem őket. Szigorúkat tartottak, biztos mást is mondtak rám annak idején — hogy — tán beépített garda kell —, mikor nyolc éve átvettém elődömtől a posztot. Aki nem produkált, akinek kátyuban volt a székere, s meghozza maga sem igyekezett mozdítani, annak helyet kerestem. Igaz, sűrűsödött a levegő körülöttem, de két év után — tudom ez hosszú kifutási idő — sorra igazolódtak elképzeléseim. Aki maradt, s az újak, akik jöttek, megértették: ha mindenki akar, akkor tudunk jól dolgozni. De még csak arra feleltem, miként válogattam. Arra nehezebb, hogy milyenek.

A titkárnő kávét hoz, meg cigarettát. Egy szemvilággal megteremtjük, hogy a jobbik, vagy a gyengébb konyakot kínálja-e. Nem tetszik neki, hogy én egyi-

ket sem kérem. A főnök tripla kávét kap. Reggel 9 óra van: Tardyl után „ébresztő”. (Egyszer tanakodni kellene azon is, milyen sok vezetőnek romlik az egészsége a munka során.)

— Az a nehez, hogy mindenki zseninek érzi itt magát. És zseniket vezetni nem olyan egyszerű. Szeretem a fiatalokat, csak kicsit bátorítanul támaszkodom rájuk, néhányan csak egy-egy kudarc után értik meg: a tapasztalat is valami, nemcsak az „iskola”.

A FIGYELEM KERESZT-TÜZÉBEN

— A közfigyelem kereszttüzében dolgozni és élni, nehéz. Azt hiszem, nem vagyok még öreg: tudom tisztelni a polemizálók érveit és büszke vagyok rá, hogy merek és tudok vitatkozni döntéseimről. Hogy aztán mennyit küszködöm az érveim megalapozásáért — legalább napi két óra számomra csak a szakirodalom, a szakfolyóiratok tanulmányozása — nos, a folytonos tanulás, amely munkám feltevéle, az más kérdés. Ha szakmailag nem igyekeznék egyenlő súlyú lenni, hogyan is fogadnák el munkatársaim döntéseimet. Kritika nélkül élni, dolgozni lehetetlen, így viszont — hiszen még csak az enyém a felelősség — nehéz.

Az igazgató két nap múlva szabadságra megy. Mini-modellje az annak, hogy fogják majd végleg pótolni.

— Persze, megy minden tovább. Alapos szervezéssel előkészítjük ezt. Mégis: mire hazajövök, halom elintéznivaló vár. Tapintatból vagy mert nem érzik magukat teljes jogúnak, avagy éppen óvatossá, egy sor döntést rámhagynak.

— Ki helyettesíti? — Nem egyetlen helyettesem van. Ezt, látja már megvalósítottuk, ahogy Biszku elvtárs a kongresszuson is mondta: az a jó vezető, aki megteremtí önmaga pótolhatóságának feltételeit.

— Sikertől?

— Objektíve, igen. De... a főmunkám és a főkönyvelő, a két legfontosabb emberem, hát hogy is mondjam: nincs teljesen egyensúlyban. Mondjam azt, hogy én vagyok az egyensúlyban tartó? Ilyesmí van. Szabadságom alatt nincs is baj — ez rövid idő, de azután...?

Volt bátorsága az igazgatónak olyan embereket ma-

ga köré gyűjteni, akiknek szaktudása kiegészíti az ő tapasztalatait, akik igen jó képességű emberek. Túlzás bátorságot emlegetni? Embri dolog: elismerni és vállalni az ódiomat, hogy mások a szakterületen kiválóbbak és vállalni, hogy okosan, türelemmel irányítsa őket — nehéz, emberpróbáló feladat. Lám, hogy értette azt az igazgató, hogy csupa „zsenit” kell vezetnie: két-három közvetlen munkatársa nem ismeri el — egymást. Okosabbak egymásnál.

NEHEZ „VARÁZSLAT”

— Sokszor hallgatom, amint vitatkoznak. Ha valamelyik előadja véleményét, megeshet, hogy a másik személyes támadásnak veszi. Ideges lesz, hogy le akarják körözni. Magának mondom csak, kifelé ez még nem látszik, mert a munka, a természetes megy. Belőlem ugyanis nem hiányzik a bátorság ahhoz, hogy az asztalra csapjak — az erély nem indokolatlan legtöbb esetben —, de azt azért őszinte pillanataimban be kell vallanom: rend akkor lesz, ha az egyik majd más mezőkön keres magának tennivalót. De mit is csinálnak velük, hiszen én magam mégiscsak jól tudok velük dolgozni. De képzelje el, ha egyik vagy a másik lesz a utódom. Ezek megesszik egymást.

— Azt mondta: ön is, hogy úgy mondjam, erőteljes kádermunkával kezdte...

— Csakhoggy...! Nekem jobb szakemberekkel kellett keresnem. Ők meg kiválóak ebből a szempontból. Különben nehogy azt higgye, ez egyedi eset, és nekem van pechem — felelmi kezét —, ez az egy kéz kevés lenne megismeréséhez, hány hasonló helyet tudok. Akármire fordul az ember, eljut a gyökerekig. Az emberi természet gyökereit. Mert az igazgató is tudja: megváltozott körülötte a légnyomás, ahogy közeledik a nyugdíjkorhatárhoz. Nem ő fut félgözzel, de a körülötte levők váltanak sebességet. Ezért csodálkozik néha, aki kevésbé számítja be az emberi természetet az események alakulásába: X üzemben a megüresedett igazgatói székbe máshonnan kellett vezetőt kinevezni.

Nehéz a munkatársakból utódot „varázsolni”.

P. Szóke Mária

Árhullám vonul a Tiszán és a Bodrogon

Az Északmagyarországi Vízügyi Igazgatóság jelentése szerint közepes árhullám vonul le a Tiszán. Az országhatár környékén már apad a folyó, de Tokaj alatt még mindig árad. A vízügyi szakemberek a Romániából kapott jelzés után azonnal megnyitották a tiszalóki duzzasztómű zsilipjeit és leengedték a tárolt vizet, hogy „üres medret” biztosítsanak a két és fél méter magas árnak. Ezzel meggyorsították a víz „leszaladását” és a hullámterek nagyobb részében megvédték az előtétől a gabonát, a kukoricát és a takarmányt. Közben a Bodrogról is árhullám érkezett. A folyó vízállása 24 óra alatt Felsőbereckinél 120 centimétert növekedett. Ezért az igazgatóság kezdeményezésére a két folyó menti községekben a helyi tanácsok elrendelték a veszélyeztetett hullámtérből a mezőgazdasági termékek gyors kimentését. E munkában — a Bodrogról egészen Póroszlóig — a falvak aprajgya nagya részt vesz. Több helyen — Taktabáji, Tiszaladány, Tiszapalkonya, Tisza-

keszi és Tiszavalk térségében — a vízgazdálkodási társulatok szervezésében védik a nyári gátakat, hogy megóvják az előtétől a gazdag termést adó hullámtéri területeket.

A 21. vasutasnap gazdag eseménysorozata csütörtökön a MÁV vezérigazgatóságon tartott ünnepi üléssel kezdődött. A MÁV legfőbb irányítói, dr. Mészáros Károly közlekedés- és postaügyi miniszterhelyettesnek, a MÁV vezérigazgatójának vezetésével megemlékeztek a magyar vasutak fennállásának 125. évfordulójáról, je-

A MÁV az idén szállítási rekordot ért el

További nagy feladatok — Korszerűsítések

A 21. vasutasnap gazdag eseménysorozata csütörtökön a MÁV vezérigazgatóságon tartott ünnepi üléssel kezdődött. A MÁV legfőbb irányítói, dr. Mészáros Károly közlekedés- és postaügyi miniszterhelyettesnek, a MÁV vezérigazgatójának vezetésével megemlékeztek a magyar vasutak fennállásának 125. évfordulójáról, je-

lenéről, tárgyaltak a soron következő feladatokról.

Az ülésen megállapították, hogy a MÁV az idén a vasút ötnegyedszázados történetében egyedülálló teljesítményt, szállítási rekordot ért el.

Az első félévben 57 millió tonna árut fuvaroztak el, 2,5 millióval többet, mint a múlt év azonos időszakában. Az importszállítások és a tranzitforgalom egyaránt mintegy 900 000 tonnával növekedtek. A vasútra a következő hónapokban még nagyobb feladatok várnak, egyebek között 60 millió tonna árut kell elfuvaroznia.

Az ülés résztvevői megbeszélést tartottak az ezzel kapcsolatos teendőket. A MÁV öröndetes eredménye is mutatja, hogy a vasút nem veszít je-

lentőségéből, sőt egyre nagyobb feladatok megoldására kell felkészülnie.

A tervidőszakban előírt rekonstrukciókkal, korszerűsítésekkel óramű pontossággal működő vasúti rendszer megteremtését tűzték célul.

A vasutasnap eseménysorozata ünnepi rendezvényekkel folytatódik.

Pénteken, ma ünnepélyesen megkoszorúzzák Baross Gábor szobrát, a 125 éves magyar vasút történetét ismertető kiállítás nyílik a Közlekedési Múzeumban.

Szombaton és vasárnap országjáró kőszöntik a MÁV dolgozóit, megemlékeznek a vasutasok áldozatos munkájáról. Ünnepélyesen felavatják a vasút új tisztjait. Szegeden szombaton, holnap tartanak ünnepséget.

Várható almatermés

Az ország legfontosabb almatermesztő vidékén — Szabolcs-Szatmár megyében — az üzemi adatok alapján összeállították a szakemberek az előzetes termésbecslést. Eszerint a megyében az idén

mintegy 22 000 vagon almatermésre lehet számítani. Ez 4000 vagonnal kevesebb a tavalyinál is, ami pedig úgyancsak nem számított különösebben jónak.

A választók javaslatai a népfrentelnökség előtt

A Hazafias Népfrent Szeged városi bizottságának elnöksége a kábelgyárban tartotta meg tegnapi ülését. Napirendre tűzte — dr. Biczó Györgynek, a városi tanács elnökének előadásában — az 1971. évi országgyűlési képviselő- és tanácstagválasztások jelölőgyűlésein elhangzott közérdekű javaslatok

helyi megvalósításának lehetőségeit. Az elnökségi ülésen második napirendi pontként Kakuszi Géza, a kábelgyár igazgatója adott tájékoztatót az üzem munkájáról. (A közérdekű városfejlesztési kérdésekről szóló tájékoztató ismertetésére vizsgázatunk.)